

Nie si anonymný

Dôvera, ktorú si si nevybral

Jednoducho povedané: s tvojím e-mailom dokáže ktokoľvek za pár sekúnd zistiť, kde máš účty, a niekedy aj tvoju tvár a meno. Nie je to chyba: takto internet funguje odjakživa. Otázka neznie, či ťa môžu vidieť — môžu —, ale komu si nútený dôverovať. A existuje len jedno miesto bez nikoho uprostred: komunikovať priamo, z jedného zariadenia do druhého.

Stačí jeden e-mail. Nemusí byť ani tvoj: môže byť kohokoľvek. Zadá sa do hŕstky bezplatných nástrojov — legálnych, verejných, dostupných každému, kto ich chce hľadať — a v priebehu niekoľkých sekúnd sa objaví zoznam: v akých službách je tento e-mail zaregistrovaný, niekedy profilová fotka, inokedy meno a priezvisko, o ktorých si ich majiteľ myslel, že ich nikomu neposkytol. Nepotrebuješ byť odborník. Neprelomí sa žiadne heslo. Nedôjde k žiadnemu zločinu. Všetky tieto informácie tam už boli — zverejnené, zaregistrované alebo uniknuté — a len čakali, kým si niekto dá tú námahu ich zhromaždiť.

Je lákavé čítať to ako chybu: trhlinu, nedbanlivosť, niečo, čo by mal niekto opraviť. Nie je. Je to bežné fungovanie otvoreného webu. Zakaždým, keď sa zaregistruješ do nejakej služby, vyplníš formulár, napíšeš recenziu alebo sa objavíš v úniku dát niekoho iného, zanecháš stopu. Žiadna z týchto stôp nie je sama o sebe závažná. Problém — ak to vôbec je problém — vzniká ich spojením, a ich spojenie je jednoduché.

Tu sa mnohí ľudia bránia rozumnou vetou: „nemám čo skrývať“ alebo „ja si na svoje účty dávam pozor“. Prvá veta si pletie skrývanie sa s výberom; k tomu sa ešte vrátíme. Druhá prehliada, že väčšinu z týchto stôp si nezanechal ty: zanechal ich obchodný register, stránka, ktorá utrpela únik dát, známy, ktorý zverejnil spoločnú fotku a označil ťa. Anonymita na internete takmer nikdy nie je vlastnosť, ktorú vlastníš; prinajlepšom je to nenápadnosť: dočasný fakt, že si zatiaľ nikto nedal tú námahu sa pozrieť.

Doteraz sme hovorili o tom, čo dokáže jeden človek urobiť za pár sekúnd, ručne. Teraz toho človeka odober. To, čo nás všetkých roky chránilo, nebola anonymita, ale nezujem: aby ťa niekto našiel, musí si dať tú námahu hľadať, a nikto nemá čas hľadať každého. A práve túto poslednú bariéru — námahu hľadať — stroj nemá. Automatizovaný systém môže vykonať rovnaké krížové porovnanie nie proti jednému cieľu, ale proti celej populácii; nie raz, ale neustále; nie na základe podozrenia, ale predvolene. To, čo predtým zabralo vyšetrovateľovi hodiny na jednu osobu, sa teraz robí na miliónoch ľudí súčasne, bez toho, aby to niekoho stálo čas alebo pozornosť. Netreba ani uvažovať o tom, kto by to chcel robiť — firma, skupina, štát —; stačí pochopiť, že už si netreba vyberať, koho hľadať. Môžeš hľadať všetkých.

Preto je otázka „môžu ma nájsť?“ nesprávna. Odpoveď je áno, a bude to platiť čoraz viac. Užitočná otázka znie inak: komu a do akej miery som nútený dôverovať, aby som mohol žiť pripojený? Pretože presne to robíš každý deň, takmer vždy bez premýšľania. Dôveruješ službe, do ktorej sa registruješ, že tvoje dáta dobre ochráni. Dôveruješ svojmu operátorovi, že nebude odpočúvať tvoje hovory. Dôveruješ čítovacej aplikácii, ktorú používajú všetci — povedzme WhatsApp —, že robí to, čo tvrdí, že robí. Dôveruješ serveru uprostred, firme, ktorá ho spravuje, krajine, v ktorej sa nachádza, bezplatnému nástroju, ktorý niekto zavesil na sieť. Každý z týchto článkov predstavuje rozhodnutie o dôvere. Rozdiel je v tom, že takmer žiadne z nich si neurobil vedome: prišli pribalené. Tieto články, ktoré sa votreli medzi teba a druhú osobu, sa v žargóne nazývajú dôveryhodní sprostredkovatelia; názov je menej dôležitý ako myšlienka, že tam sú, a že ich je veľa.

Existuje jeden úprimný spôsob, ako si to všetko overiť: urob to sám na sebe. A nepotrebuješ k tomu od nás vôbec nič. Otvor si prehliadač, napíš tri alebo štyri slová — niečo ako „čo vie internet o mojom e-maile“ — a samotný web ti tie nástroje položí priamo pred oči. Táto ľahkosť je sama o sebe polovičnou odpoveďou: ak ich ty nájdeš za desať sekúnd, ktokoľvek môže nájsť to, čo o tebe hovoria.

Zámerné ti neponúkame náš zoznam. Ak by sme ti ho dali, musel by si nám dôverovať: že sme vybrali dobre, že tie stránky budú spoľahlivé aj o päť rokov, že za žiadnu z nich — dnes ani zajtra — nestojí niekto so zlými úmyslami. Nemôžeme sľúbiť niečo také o stránkach, ktoré nekontrolujeme, a radšej nedávame sľuby, ktoré nedokážeme splniť. Práve o tomto, presne, je tento článok. Ale to, že si to vyhľadáš sám, má svoju cenu: vyhľadávač nerozlišuje legitímne od pasce. Vytvoriť stránku, ktorá napodobňuje skutočný nástroj, vypýta si od teba e-mail a nechá si ho, je triviálne. Preto predtým, ako niekde niečo napíšeš, by si mal vedieť, ako čítať adresu.

Poznámka — prečítaj si adresu predtým, ako jej budeš dôverovať. Falošná stránka dokáže skopírovať skutočnú do posledného pixelu; to, čo takmer nikdy nedokáže sfalšovať, je jej adresa. Predtým, ako niečo na stránke napíšeš, si prečítaj panel s adresou, nie samotnú stránku. Názov, ktorý je rozhodujúci, je ten, ktorý je prilepený naľavo od poslednej časti (.com, .org, .sk): na bezpecna-banka.divna-stranka.top skutočným vlastníkom nie je tvoja banka, ale divna-stranka.top. Buď podozrievavý voči zmeneným písmenám (0 namiesto o), slovám navyše, pomlčkám tam, kde ich nečakáš, a podivným koncovkám. Záмок a https hovoria len to, že spojenie je šifrované — nie to, že majiteľ je čestný —: aj podvodník môže mať záмок. A prvé výsledky označené ako „reklama“ sú tam preto, že si niekto zaplatil, nie preto, že sú dôveryhodné. Každá z týchto kontrol je v podstate tou istou otázkou: do akej miery dôverujem tejto adrese a prečo?

Keď sme sa dostali až sem, oplatí sa opísať opak toho všetkého: kanál bez sprostredkovateľov. Dvaja ľudia, sami na vrchole hory, sa rozprávajú. Medzi nimi nie je žiadny poštár, ani ústredňa, ani server, ani firma, ani krajina. A predsa si všimni: ani tam dôvera nemizne. Ak tomu druhému človeku prezradíš tajomstvo, dôveruješ mu. Túto dôveru nemožno odstrániť — ani to nie je potrebné —, pretože je to jediná, ktorú si si naozaj vybral: vieš, komu dôveruješ a prečo.

To, čo na tej hore nie je, je všetko to ostatné. Nikto uprostred. A toto, nie nič iné, je jediný model, ktorý sa dá poctivo reprodukovať v digitálnom prostredí: priamy kanál z jedného zariadenia do druhého, bez ničoho a nikoho po ceste. Neeliminuje dôveru — to by bola lož —; eliminuje sprostredkovateľov. Ponecháva ťa samého s jedinou nevyhnutnou dôverou, tou, ktorú si si skutočne vybral. Mimochodom, to je architektúra, z ktorej píšeme tieto stránky; ale ten argument stojí sám o sebe, nech ho už postaví ktokoľvek.

Takže nie, nie si anonymný a pravdepodobne už ani nikdy nebudeš. Ale to never bolo tá dôležitá bitka. Nedá sa žiť — ani surfovať po webe — bez toho, aby si niekomu nedôveroval; ten, kto sa o to snaží, nie je slobodnejší, je len osamelejší. Zrelosť nie je nedôvera, čo je len iná forma naivity. Je to byť náročný: vedieť, komu svoju dôveru dávaš, koľko jej dávaš, výmenou za čo a — predovšetkým — vedieť, kedy ju niekomu dávaš bez toho, aby si o tom rozhodol.

Takmer nič v živote nie je čierne alebo biele; takmer všetko žije v šedi medzi tým a naučiť sa pohybovať v tejto šedi je veľkou časťou toho, čo znamená mať zdravý úsudok. Jedinou výnimkou je to, čo je už z výroby urobené dobre: to, čo ťa zo svojej podstaty nežiada, aby si dôveroval niekomu inému ako osobe, s ktorou si sa už rozhodol komunikovať. To ostatné — všetko to ostatné — je otázka toho, do akej miery a komu.

Poznámka redakcie: Keď tieto Cuadernos spomínajú firmy alebo produkty, nie je to s cieľom obviňovať. Tí, ktorí ich vytvárajú, odvádzajú prácu, ktorú milióny ľudí používajú a oceňujú. To, na čo poukazujeme, je štrukturálne — model, nie značka. Značky uvádzame ako príklad, pretože sú pre čitateľa rozpoznateľné.

Zdroje a ďalšie čítanie

- OSINT (spravodajstvo z otvorených zdrojov) — zhromažďovanie informácií z už verejných údajov; nejde o narušenie súkromia ani o špionáž.

- Reglamente (UE) 2016/679 (RGPD) — o spracovaní osobných údajov vrátane agregácie údajov, ktoré boli jednotlivito verejné.
- Verejné registre (obchodné, súdne, majetkové) — legitímny a bohatý zdroj osobných informácií takmer v celej Európe.
- V rovnakej zbierke: zošity o koncovom šifrovaní (end-to-end) a „Čo podpis nedokáže opraviť“ rozvíjajú z iného uhla ten istý nápad.

[← Predchádzajúci](#)[To, čo podpis nemôže vyriešiť](#)

Nedávne čítanie

- [Úvaha · 27. mája 2026 To, čo podpis nemôže vyriešiť](#)
- [Analýza · 26. mája 2026 Skutočné vs. zdanlivé súkromie: otázky, ktoré je vhodné si položiť](#)
- [Analýza · 25. mája 2026 Self-hosting ako profesionálna prax](#)

Vezmite si tento článok tam, kam potrebujete.

[↓ Markdown](#) [↓ Čistý text](#) [↓ PDF](#)

Súbor sa stiahne do vášho zariadenia. Odtiaľ si ho môžete uložiť, importovať do Solo2 alebo zdieľať, kdekoľvek chcete. Cuadernos za vás o ciele nerozhoduje.

Vosková pečat' · SHA-256 11431a5655a1363979c235fc37bd7519a1ba7822cd2844547610c96f8bd0d5a8

[Funkcie](#) [Novinky](#) [Blog](#) [Pomoc](#) [O nás](#) [Kontakt](#)
[Transparentnosť](#) [Overenie](#) [Súkromie](#) [Podmienky](#) [Cookies](#)

Cuadernos Lacre · Publikácia spoločnosti [Menzuri Gestión S.L.](#) ·
napísal R.Eugenio · edituje tím [Solo2](#).

Tento web nepoužíva cookies. Všetko, čo váš prehliadač načíta, je napísané alebo dohliadané nami a uložené na našich európskych serveroch: anonymné počítadlo návštev (Umami, autohostované) a minimálny JavaScript potrebný pre výber jazyka a vašu voľbu svetlého/tmavého motívu, ktorá sa ukladá vo vašom vlastnom zariadení. Bez zdrojov tretích strán, bez trackerov, bez profilovania, bez zdieľania údajov. Ak nás chcete sledovať: [RSS](#).